

تأثیر زمان بر یادگیری

«خوبیختی» که بخواهید با «متر» آن را اندازه بگیرید. اگر درس ادبیات را یک ساعت مطالعه کنید و تست‌های آن را درصد بزنید بهتر از آن است که این درس را دو ساعت بخوانید و نمره‌ی پایین‌تری بگیرید. به جای افزایش ساعت مطالعه بر مؤثر بودن مطالعه‌ی خود تأکید داشته باشد. اگر زیاد درس بخوانید اما درست نخوانید محصور به دوباره‌کاری و رفع اشکال بیش‌تری می‌شوید. در این صورت زمان بیش‌تری را زیبن برداید.

توصیه‌ی می‌کنیم همزمان با افزایش نسبی ساعت مطالعه، به کار و مطالعه‌ی خود کیفیت دهدید و ترسیدن به کارایی کامل اصراری به حداقل‌تر مطالعه‌نداشته باشید. افزایش ساعت مطالعه‌ی باید به تدریج، موازی با بهبود کیفیت کار، همراه با آمادگی روانی و انگیزشی شما انجام شود. تازمانی که آمادگی پرکاری و کارزیاد را داردید یا به عبارتی برانگیخته نیستید؛ افزایش ساعت مطالعه‌در شما تبدیل به یک فشار روانی، خستگی و احساس درماندگی می‌شود. بنابراین با زیاد خواندن و تلاش بیهوده خود را فربیض ندهید در کنار سخت کار کردن، خوب کار کنید.

تصور کنید به جای ۲ ساعت، ۵ ساعت درس بخوانید ولی کیفیت مطالعه‌تان پایین باشد در این صورت به زودی احساس دلسوزی و خستگی و ناکامی می‌کنید و با خودتان کلنجر می‌روید که چراً این همه تلاش، جواب، نمی‌گیرید. طرفداران مطالعه‌ی «زمان محور» الگوهایی برای ساعت مطالعه ارائه می‌کنند.

از لحاظ علمی هیچ قاعده‌ای برای تعیین مقدار زمان مطالعه وجود ندارد. این توصیه‌های کلیبیشی‌ی الزاماً با وضعیت روانی، توانایی یادگیری هر دانش‌آموز و با توجه به تفاوت‌های فردی آنان سازگار نیست. به ساعت مطالعه داوطلبان برتر کنکور سراسری نگاه کنید. برخی از آن‌ها در هفته ۳۰ تا ۴۰ ساعت درس خوانده‌اند و موفق شده‌اند و برخی دیگر تا ۸۰ ساعت در هفته مطالعه کرده‌اند و رتبه‌ی برتر کسب کرده‌اند.

چند ساعت بخوانیم؟ این سؤال رایج دانش‌آموزان است. آیا قاعده‌ و قانونی برای تعیین ساعت مطالعه وجود دارد؟ چگونه ساعت مطالعه را افزایش دهیم؟ آیا افزایش ساعت مطالعه می‌تواند مبنایی برای پیشرفت و موفقیت باشد؟ نگاه سنتی در مشاوره بر مطالعه‌ی «زمان محور» اصرار دارد و پیشرفت شما را با افزایش ساعت مطالعه اندازه می‌گیرد. وقتی علی‌رغم درس خواندن زیاد نتایج مطلوبی در آزمون‌هانمی‌گیرید به جای حل مشکلات یادگیری و کیفیت بخشیدن به کارتان، افزایش ساعت مطالعه را توصیه می‌کنند. پژوهش‌ها (کارویت ۱۹۸۱، والبرگ ۱۹۸۸) نشان می‌دهد که «صرف زمان بیش‌تر برای یادگیری، تأثیر نسبی بر پیشرفت دانش‌آموز دارد ولی تأثیر زمان اضافی تراغلب متواتر یا کم اثر است.» درست است که افزایش ساعت مطالعه به پیشرفت درسی شما کمک می‌کند و یک امر ضروری است و می‌تواند یکی از شاخص‌های پیشرفت شما باشد اما مفید بودن زمان مطالعه (time on - engaged time) بر مقدار آن اولویت دارد.